

है० चै०

ना० २

वदस्तु निवनलो रश्मिकपौ नडे ॥ ४९३ ॥ पितृदैवेन लनु स्यात्पद्मनली
 मनःशिला । नालंका गडे मृणा ले चनाली शा के कलम्बके ॥ ४९४ ॥ नील
 वर्णमणौ शैले निधिवा न रभेदयोः । नीलौषध्यां लाञ्छने च पलमुन्मान
 मांसयोः ॥ ४९५ ॥ पल्लिस्तु ग्रामके कुड्यां पालिर्युक्ता श्रिपंक्तिषु । जातश्च
 शुस्त्रियां प्राने सेतौ कल्पित भोजने ॥ ४९६ ॥ प्रशंसा कर्णलतयो रूढं
 गे प्रस्थ विह्वयोः । पीलुः पुष्पद्रुमे का गडे परमाणौ मतंगजे ॥ ४९७ ॥
 तालास्थि खण्डेऽथ पुलः पुल के विपुलेऽपि च । फलं हेतु फले जाती फले
 फल कस स्ययोः ॥ ४९८ ॥ त्रिफलायां च कक्कोलेश स्वाग्ने च्युष्टिला भ
 योः । फली फलिन्यां फालं नु वा स सिफल उन्मुतौ ॥ ४९९ ॥ कुशिके च
 बलं रूपे स्यामनि स्थौ ल्य सैन्ययोः । बाले बलस्तु बलिनि का के दै न्द हला
 युधे ॥ ५०० ॥ बली त्वौषधि भेदे स्याद्वलिर्ह्येत्योपहारयोः । कारे चा
 मरद गडे च गृह दारुदरां शयोः ॥ ५०१ ॥ त्वकं को चे गन्ध के च बालो
 ऽज्ञेऽम्बे मपुच्छयोः । शिष्टौ ह्रीविर कचयो बाला तु चुटियो षितोः ॥ ५०२ ॥
 बाली भूषा न रे मेध्ये वेला उच्चैः अवाहये । बिलं रधे गुहायां च भस्मी भस्म
 कवाशयोः ॥ ५०३ ॥ भस्मी भस्मा त को मा सं स्या ह्मलां टे म ह्मस्यपि । भिल
 स्रवे मुनि भेदे भीरौ बुद्धि विवर्जिते ॥ ५०४ ॥ म ह्मनः कपोले बलिनि म ह्मस्य
 च मल स्वधे । किट्टे कट्टे र्ये विष्ठायां मा सं तु कपटे वने ॥ ५०५ ॥ मालो
 जने स्या न्माला तु पतौ पुष्पादि दामनि । मालुः स्त्रियां यत्र बल्यां मूलं पांशु